

www.element.hr

Ako se ikad jopet zajubin

Ako se ikad jopet zajubin

Ako se ikad jopet zajubin, neka to ne bude u jesen.

U jesen guši južina,
manta lebićada,
u kosti se uvlači vlaga,
obliju kiše i povodanji,
čupadu vitri
dok nebo plače.

Ako se ikad jopet zajubin, nadan se da to neće bit u jesen
kad tice bižidu prema jugu,
lumbrele su nan u ruci po cile dneve,
priskačemo duboki kal i šporke kaške,
išćemo sunce
i suvu šentadu u đardinu.

I zato,
ako se ikad zajubin, neka to nikako ne bude u jesen
kad je vrime promjenjivo
...
da takova ne bude i ljubav...

(2010.)

jopet opet
kolura boja
mantat imati vrtoglavicu
lebićada vrsta vjetra
povodanj jaka, obilna kiša
bižat bježati
lumbrela kišobran

kal kaljuža
šporke prljave
kaška kal, blato
šentada klupa
đardin park
jubav ljubav

Kad si zajubjen

Kad si zajubjen,
ka da si gluv – ne čuješ;
a i da čuješ, ne bi obada
jerbo u tujin ričiman vidiš puku đeloziju, privaru i laž.

Kad si zajubjen,
ka da si ujedanput oćoravija i ne vidiš prst prid noson;
ne mo'š govorit, ne mo'š ni plakat, ni kantat.

Ka da te ćapala gripa, svaka te žunta boli;
ne mo'š ist, ni pit,
spavat, ni radit,
a srce buba, pa priskoći,
pa jopet buba.

Zapitaš se triba li se cijepit kontra jubavi
joli joj se boje dat ka fibri koja te pase,
a ti pustiš tilo da se samo bori.

Ako je vridno jubit i bit jubjen,
izborit će se,
(pri)živit će...

(2016.)

gluv gluh
obadat mariti
tuji tuđi
đelozija ljubomora
oćoravit oslijepiti

mo'š možeš
kantat pjevati
ćapat uhvatiti
žunta dio (tijela)
ist jest

bubat tući
kontra protiv
fibra temperatura
past jesti
tilo tijelo

Di je sad moji' osamnaest?

Pari mi se da san još jučer jemala osamnaest;
kokolavala me mladost, prijateji me radovali, nadala se ljubavi.

Vrime pasavalo,
planovi mi se zamrsili meju oblaciman,
pogubili se u maglan dišperacije
i u nesanin, linin zoran,
nade mi odletile s 'tican, prijateji za ženan,
a ja san sama nastavila visinan.

Bilo je ka jučer, jemala san osamnaest,
trošila vrime virujući da ga jeman obilato.
I trkala san, gubila ariju, padala
i jopet trkala u straju od dosade i ništavila,
sadašnjost mi bila važnija od prošlosti i budućnosti,
istina od autoriteta, iskrenost od koristi, davanje od primanja.
Moja šarmantna ludost rastopila se u idealizmu.

I?

Izgubila san se.

Još jučer mi se parilo da jeman osamnaest,
a danas san grintavica sumnjičavog pogleda, škrti riči.

Ka da su svi bili nikako razumniji od mene.

Di je sad moji' osamnaest?

(2015.)

www.element.hr
www.element.hr

kokolovat igrati, maziti

pari se čini se

pasavat prolaziti

dišperacija razočaranje

lini lijeni

obilato napretek, puno

arija zrak

jopet opet, ponovno

jeman imam

'tica ptica

trkat trčati

straj strah

grintavica ljuta žena, nestrpljiva,
nervozna

Pričaj mi

Pričaj noćas čagod lipega,
neka mi srce zabala ka prvi put kad si me osvojija.

Nemoj jopet početi kako je život nepošten
i da ne znaš oćeš li moć nastaviti san bez mene.

Ne plaši se te noći
jerbo je nebo puno zvizd!
Sićaš se one dvi prema Zapadu?
Bit ćemo oboje visoko gori.

Ajde, pričaj mi o moriman kojima si navigava,
o neveran ča smo pribrodili, nevoje i sriće ča smo pasali
ma vavik smo skupa ostali;
zakantaj mi čagod noćas, onu našu,
ja ću te pratiti sottovoce škorcjanin i ruvinanin glason –
nikako večeras niman force.

Otvori, molim te, širon škure neka ulize misečina,
pomoz mi do ponistre:
želin gledati more i jidra u vali kako drćedu
dok lovidu noćnu bavu.

Pričaj mi, 'ajde pričaj mi, čagod lipega,
volim te slušati i čutiti tvoju ruku u svojoj
dok ne partin zanavik
(možda već sutra...)

(2016.)

čagod nešto
zabalat zaplesati
brez bez
navigavat ploviti
nevera nevjeme
nevoja nevolja
pasavat prolaziti
vavik uvijek
zakantat zapjevati
sottovoce potih, ispod glasa
škorcani puknuti
ruvinan narušen

jerbo jer
niman nemam
forca snaga
škure vanjski dio prozora
ulizat ulaziti
ponistra prozor
jidra jedra
vala uvala
drćat drhtati
bava lagani vjetar
zanavik zauvijek

Ni teško bit pisnik u Zagrebu

Ni teško napisat pismu u Zagrebu
u jesenje večeri kad šuška lišće pod nogan,
a drvoredi se obučeđu u zelenožutecrvene kolure;
ni teško uzet kartu i lapiš i napisat stih
ni usrid primalića dok puca top s Griča i plaši gladne golube,
lako najdeš prave beside u plavin tramvajiman,
kod kumic na Docu
joli kad si opijen cvičen na Zrinjevcu.

I o Dalmatinciman u Zagrebu lako napišeš pismu –
najdeš ih u điradi suboton na Trgu, *Slobodna* in pod rukon,
pari se ka da grlidu Dalmaciju.

Lako Zagreb zamanta: vodoskociman, crikvan i muzejiman,
plemićkin grboviman na starin fasadan,
gospodon ča elegancijon paridu Bečani.

Stvarno, meni ni bilo teško pisat pisme u Zagrebu
dok san bija izgubjeni brucoš,
ubija vrime u Matoševon društvu
brojeći zagrebačke kampanele.

Danas u sićanje prizivan vrime naše jubavne sumaglice,
stajanje ispod *Konja* kad smo grijali dlanove na škartocu
s teplin maruniman.

U Zagrebu i danas živedu poete,
ma ja ti nisan više od pisme ni od voje,
ne balan s oblaciman dok me češja sjeverac sa Sljemena.
Fali mi tvoja ruka na mojoj dok tribin pečene marune.
Danas mi je teško napisat pismu i u Zagrebu.

(2016.)

kolura boja
karta papir
lapiš olovka
primaliće proljeće
besida besjeda, riječ
joli ili
dirada šetnja (u krug)
pari se čini se

zamantat izgubiti svijest
škartoc papirnata vrećica
teplo toplo
maruni kesteni
voja volja
balat plesati
češjat češljati
tribit čistiti koru

Ko tebe ni volija?

Govoridu mi da me nikad nisi volila jer da jesi,
vidili bi nas judi koji put priko rive, zagrtjene i zajubjene,
i kontrali bi te s menon u điradi na marjanskoj Prvoj vidilici.

Nikakovi trag u mome životu nisi ostavila
(ka da si se za to posebno trudila):
nisi mi izronila morsku zvizdu
ni donila suvenir s putovanja,
atroke poslala kartolinu.

A ja san naivno sanja našu plažu i naš stol
u nikon našen kafiću,
mašta san da trčimo priko Bačvic,
da sotto braccio projdemo rivot za Sudamju,
da provedemo koji vikend u Bolu.

I zašto sad, posli toliko vrimenta, želiš znat
kome san posvetija svoj libar poezije?

Pitaš me jesan li još zamantan Nerudon
i jema li to veze s tebon?

Ne!

Ti si bila inspiracija u mojin pisman i u akvareliman.

Ko tebe ni volija i ko te je ostavija
pa si se, posli toliko vrimenta, na me raznježila?

(2000.)

www.element.hr
www.element.hr

judi ljudi
dirada šetnja (u krug)
atroke kamoli
kartolina razglednica

sotto braccio ispod ruke, pod ruku
Sudamja blagdan Sv. Duje
zamantat izgubiti svijest
libar knjiga